

anvendt paa denne Post om Lægerne. Mine Herrer! Dengang Armeen begyndte Felttoget, da var Lægeetaten ved Armeen reguleret efter Organisationsplanen, som den nu er, og Udgifterne dertil vare normerede efter Regulativet derfor; udoer disse Udgifter kunde man ikke komme uden ved en Lov, selv om man vilde; man kunde forandre Organisation af Lægeetaten, men Summen kunde man kun forandre paa lovmæssig Maade, da det var en gjældende Lov, der skulde forandres. Det viste sig som en Nødvendighed — i det Mindste betragtede jeg det saaledes, thi det er udgaaet fra mig som daværende Minister — heri at gjøre en Forandring, da den Form, at binde Lægerne til bestemte Corps var en for Krigsføringen upassende Form. Derfor forelagde jeg Hans Majestæt og fik Bekræftelse paa en Organisation, der forandrede Lægecorpsets Sammensætning, der drog det sammen til eet Corps; men da jeg ikke dengang ansaae det for rigtig at normere Gagerne forskjelligt, saa lod jeg mig nøie med at lade Gagerne bestaae, men idet jeg paa den anden Side anerkjendte, at Lægegagerne vare for ringe i Forhold til de tilsvarende Officæersgager, saa søgte jeg at ændre dette ved at give Lægerne et saa meget større Tillæg, saaledes, at naar deres Felttillæg blev lagt til deres Gage, saa vare de betalte lige med de tilsvarende Grader i Armeen. — Dette er Udgangspunktet for denne hele Organisation. Siden har man, antager jeg, udviklet Organisation videre og bundet Gagen til Posterne; jeg siger ingenlunde, at man har gjort urigtigt deri, det kan i Virkeligheden være rigtig, men man maa her fastholde den Forskjel, som der er mellem Forholdene nu og dengang. — Dengang havde vi ingen anden lovgivende Virksomhed end Ministrenes Forslag og Kongens Approbation; siden er der kommet en anden lovgivende Virksomhed, og derved er i Henseende til Formen opstaaet en væsentlig Forandring. Derfor jeg ikke tager fejl, saa vilde en Organisation af Lægeetaten, som paa een gang omfattede Tjenesteforholdsforandringen og Gageringsforandringen, under de nuværende Forhold, uden nogen mellemtrædende Lovbestemmelse, være en formel Feil; derom har Udvalget imidlertid ikke villet gaae i Rette med

Ministeriet, det har i dette Dieblisk ikke villet bebyrde Ministeriet med Trætter om formelle Feil, Udvalget er altsaa gaaet udenom denne formelle Feil, idet det har sagt: Indenfor det ordinaire Budget kunne vi for Dieblisset ikke indrømme en større Sum end den, der stod tidligere, men for ikke at komme ind paa Striden om dette formelle Punkt, og for ikke at træde nogen af de forfremmede Læger for nær, ville vi paa det extraordinaire Budget indrømme en saa stor Sum, at den, lagt til den, der staaer paa det ordinaire, udgjør den hele samlede Sum (Ja! Hør!). For end yderligere at vise, at Udvalget paa ingen Maade har tabt Omsorgen for Hærens Sundhed af Sigte, har Udvalget ved Siden heraf paaapeget for Krigsministeren, om Krigen ikke skulde have vilst et for Sundhedsvæsenet ligesaa stort Savn af et Syge- og terecompagni med hvad dertil hører, for at ordne Hospitalerne med Kjendstab og Indsigt. Havde Krigsministeren dertil forlangt en passende og moderat Sum — og dersom jeg ikke tager Feil, saa har der i de Underhandlinger, der have fundet Sted med Krigsministeriet, endog i saa Henseende været paaapeget en Sum af 7000 Rbd. — saa var Udvalget uden tvivl gaaet ind derpaa, som en extraordinair Udgift for Lægevæsenet, i Haab om, at Krigsministeren, naar Organisationsplanen for hele Hæren kom frem, skulde finde Middel til at opretholde et saa vigtigt Institut, og derimod indskrænke andre. Saaledes har Sagen været behandlet. Jeg udtaler ikke dette, for i mindste Maade at gjøre nogen Bebreidelse, skjøndt jeg holder mig overbevist om, at der i rette Tid og betimelig kunde være fremkommet Forslag derom; men jeg nævner det kun for at vise, hvorlidet det ærede Medlem, som har udtalt sig saa skarpt mod os, har lagt Mærke til, hvad der her var passeret, thi det er en haard Udtalelse, her at sige, at Thinget skulde have tabt Hensynet til Sundhedstilstanden i Armeen af Sigte (Hør!). Saaledes er det kommet; Udvalget har, da det antog, at det ikke uden at komme ind paa et formelt urigtigt Gebet kunde foreslaae at bevilge den hele Sum, Krigsministeren forlangte som ordinair, selv foreslaaet ham at antyde den Deling, han fandt passende i Genhold til de Regler, han selv havde sat;